

Kérjük, sötét enyhelye mellett
 Hogy lágyúljon a' Végezés,
 Lengjen körülünk gyöngye szellet
 'S emelje lelkeink ihletés.

Vegyék-fel ömlő hangjainkat
 Karpát' kinyúló szirtjai,
 Erezzék forró lángjainkat
 Iszter' zöldellő martjai.

A' dalra szebb honunk' leányi
 Miként Nümphek, tánczoljanak,
 Berkeink, mint Széphalom' virányi,
 Elűsionná váljanak!

Fonjunk a' küzdő Szent' fejébe
 Nem-hervadandó koszorút,
 Sírjának hűvös enyhelyébe
 Rózsák közt menjen biztos út:

Lángzók lesznek csudált nevénél
 Az érző szív' verései,
 Szentek, mint oltár' emlékénel
 A' hűség' csendes könnyei.

Kölcsey.

AZ AGYONLÓTT FÜRJRE.

Fürge Fürj! Fegyver' vadon áldozattya,
 Téged elvisznek Lidim' asztalára;
 Esteden meg fog, tudom, esni szíve
 Szánakodásbul.

Nagy kökényszínű szemeit, szerelmes
 Vesztemet nemző szemeit kesergő
 Könnyek elfutván, rebegő ajakkal
 Fogja sohajtni:

„Kis Halott! kár volt neked így kimúlnod!“
 Fürj! mi jól tünsz-el: kinek elhalásán
 Így zokognak, 's illy szemek' árja foly; meg
 Halhat az önként.

Vitkovics.

A' BOLDOG PÁR.

Egy titkos ah felém 's egy elpirúlat,
Arcz bájos, mint a' legszebb reggelé,
Egy liliommely 's egy pillantás belé —
Elszédülék, és szívem lángra gyúladt.

Te vagy! kiáltok; 's a' merész indulat
Kiterjesztett karokkal vitt felé.
Láng lángomat, csókom' csók érdelé:
'S a' boldog pár egymás ölében múlat.

„Enyim, enyim vagy, kit kerestelek.
Tiéd e' csók, szerelmem' áldozatja,
E' szív, e' lélek, 's mindenem velek!“

'S mig így rebeg, 's hévszomjam' oltogatja,
Elsüllyed elmém' minden gondolatja;
Velóm lobog: de szókat nem lelek.

S z e m e r e.

ÉLET ÉS HALÁL.

É l e t.

Hah rettenetes váz! te bűnnek rút fia kerülj!
ne zárd-el útamat; még a' természet késni bá-
torít, célom tovább terjed.

H a l á l.

Alélt szellem, szédelgő tünemény! eddig, 's
nem tovább megyen futásod. Mint urad, mint
jőtevőd jövök feléd, ne rettegi.

É l e t.

Az égi harag kivont mély üregedből, 's ércz
kormányod alá veté a' mulandót; de belsőmbe
is erőt fuvalt, melly bátran gunyolja komor
hatalmadat. Az ifjuság kivív sirjaid' éjéből.

H a l á l.

Tüzét eloltja fonnyasztó lehelletem. Lehull
a' virág legékesb nyiltában, és a' láng, melly